

Η Χαραυγή

Νοέμβριος – Δεκέμβριος 2020
ΕΤΟΣ 86 ον Αριθμός έκδοσης 6

PUBLISHED BY:

Dawn Bible Students Association
U.S.A

Όλα τα δικαιώματα κατοχυρωμένα.
Παρακαλούμε να μας ενημερώσετε
άμεσα για τυχόν αλλαγή της
διεύθυνσής σας. Εσωκλείεται ένα
έντυπο συνδρομής του περιοδικού
και παρακαλείστε να το
αποστείλετε σε εμάς μαζί με τη νέα
σας διεύθυνση.

Περιεχόμενα του
παρόντος τεύχους

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

Η Άδεια του Κακού - Το
Αποτέλεσμα της
Μέρος 2 από 2 2

Διεθνείς Βιβλικές Σπουδές

Η Αγάπη που εξυπηρετεί 17

Μένοντας στην αγάπη του
Ιησού 20

Αγαπάτε αλλήλους 23

Αμερόληπτη αγάπη 26

The Dawn - Greek Edition

NOV / DEC 2020

Πρώτα εκτυπώνονται 1934

GRECIA: www.dawnbible.com

Printed in USA

Η Άδεια του Κακού - Το Αποτέλεσμα της -

Μέρος 2 από 2

*"Το κλάμα μπορεί να διαρκέσει για μια νύχτα, αλλά η
χαρά έρχεται το πρωί."*

Ψαλμός 30: 5

ΣΕ ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ από την εκτίμησή μας για αυτό το σημαντικό θέμα, το οποίο εμφανίστηκε στο τεύχος του «*The Dawn*» του περασμένου μήνα, εξετάσαμε τον λόγο για την άδεια του κακού από τον Θεό. Είδαμε, μέσω του παραδείγματος του Ιώβ, ότι ο άνθρωπος μαθαίνει καλύτερα από τις εμπειρίες, και ότι η γνώση τόσο του καλού όσο και του κακού θα απαραίτητη, ώστε κάθε μέλος της ανθρώπινης φυλής να μπορεί να επιλέξει με πλήρη κατανόηση εάν θα υπηρετήσει τη δικαιοσύνη ή την αδικία. Αν και ο Ιώβ δεν κατάλαβε αρχικά αυτά τα πράγματα, ο Θεός αποκάλυψε τελικά τους θεϊκούς σκοπούς του με την άδεια του κακού που του συνέβη. Ο Ιώβ διατήρησε την πίστη του στον Θεό και, ως εκ τούτου, ευλογήθηκε πολύ.

Στο Μέρος Β' της σκέψης μας για αυτό το βασικό θέμα της Βίβλου, θα εξετάσουμε το ενδεχόμενο μεγάλου και ένδοξου αποτελέσματος της εμπειρίας του ανθρώπου με την αμαρτία, τα βάσανα και το θάνατο. Με αυτόν τον τρόπο, θα δούμε ότι οι τρέχουσες εμπειρίες της ανθρωπότητας, οι οποίες είναι, σε μεγάλο βαθμό, γεμάτες

με τα αποτελέσματα της αμαρτίας και του κακού, σύντομα θα αντικατασταθούν από μια ευλογημένη εμπειρία με το καλό. Σε αυτό, ο άνθρωπος θα μάθει ένα αιώνιο μάθημα, και θα του δοθεί η ευκαιρία να αποκατασταθεί στην τελειότητα του νου, του σώματος και του χαρακτήρος, ώστε να ζήσει σε μια τελειωμένη γη με ειρήνη, ασφάλεια και ευτυχία για πάντα.

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΜΑΣΤΙΖΕΙ ΟΛΟΥΣ

Ο σχεδιασμός του Θεού στη δημιουργία των πρώτων γονέων μας ήταν ότι θα έπρεπε να είναι οι πρόγονοι μιας ολόκληρης φυλής. Ο Θεός ήξερε επίσης ότι για να τον γνωρίσουν πραγματικά τα παιδιά του Αδάμ και να έχουν μια πραγματική εκτίμηση για τα πρότυπά του για το σωστό και το λάθος, αυτοί, ακόμη και όπως ο Αδάμ, θα πρέπει να μάθουν βιώνοντας τα φοβερά αποτελέσματα της ανυπακοής. Αντίθετα, αργότερα, θα μάθουν για τις ευλογίες που θα τους «πλημμυρίσει» με την αγάπη του. Έτσι, ο Δημιουργός, με την άδεια του, σχεδίασε ότι όλοι οι απόγονοι του Αδάμ πρέπει να μεταφερθούν σε θάνατο μαζί του. Ο Παύλος έγραψε: «Μέσω ενός ανθρώπου μπήκε στον κόσμο η αμαρτία και μέσω της αμαρτίας ο θάνατος. Έτσι εξαπλώθηκε ο θάνατος σ' όλους τους ανθρώπους, γιατί όλοι αμάρτησαν.» - Rom. 5:12

Από την πτώση του Αδάμ, η ανθρώπινη φυλή, που έχει καταδικαστεί στο θάνατο λόγω αμαρτίας, εξετέθη στο κακό και από την εμπειρία μαθαίνει τα φοβερά αποτελέσματα της ανυπακοής. Οι σπόροι του θανάτου εξεδήλωσαν την παρουσία τους στην ανθρώπινη φυλή ανεξαρτήτως εθνικότητας, κοινωνικής κατάστασης ή οικονομικού πλούτου, από μυριάδες αναπηρίες και ασθένειες τόσο του νου όσο και του σώματος. Ούτε οι νέοι ούτε οι γέροι ξέφυγαν από την πληγή του θανάτου - βρέφη

και μικρά παιδιά συχνά πέφτουν μπροστά στον εχθρό σε μια τρυφερή ηλικία με λίγη ή καθόλου κατανόηση του τι συμβαίνει μέσα και γύρω τους. Κατά τύχη, μερικοί ζουν σε αυτό που ονομάζεται «ώριμο γήρας», αλλά κι αυτοί θα υποκύψουν τελικά στις καταστροφές του θανάτου που λυμαίνονται όλους.

Όχι μόνο από ασθένειες πέφτουν οι άνθρωποι στον τάφο, αλλά και οι αναταραχές της φύσης συμβάλλουν στη διαδικασία, όπως και τα ατυχήματα, και οι ίδιες οι σκληρότητες των ανθρώπων μεταξύ τους στον πόλεμο, στο έγκλημα και σε πολλούς άλλους τύπους ανθρώπινων συγκρούσεων. Ακόμη και οι θρησκευτικοί θεσμοί, οι χριστιανικοί και μη, συνεισέφεραν κατά τη διάρκεια των αιώνων στη μεγάλη πληγή του θανάτου μέσω πολλών λανθασμένων διδασκαλιών και παραδόσεων.

Ανά τους αιώνες, ο Θεός δεν παρενέβη στον μεγάλο εχθρό, τον θάνατον. Ο Παύλος μας ενημερώνει για την ανθρωπότητα ως σύνολον, ότι «τους παρέδωσε ο Θεός στη μωρία τους, κι έτσι κάνουν ανάρμοστα πράγματα». (Ρωμ. 1:28) Αυτό σημαίνει ότι δεν εμπόδισε την ανθρώπινη φυλή να ακολουθήσει τη δική της πορεία -αν και αυτή η πορεία ήταν ως επι το πλείστον εγωιστική και αμαρτωλή— ούτε παρενέβη στην εκτέλεση της θανατικής ποινής με την έννοια της προστασίας ορισμένων και όχι της προστασίας άλλων.

Ευτυχώς, ο μεγάλος σχεδιασμός του Θεού δεν τελειώνει με την ανθρώπινη φυλή να «ξαπλώσει» στο θάνατο, γιατί μέσω του Ιησού, του Λυτρωτή, ο Δημιουργός έκανε μια πρόβλεψη για όλους για να ξυπνήσουν από το θάνατο και να αποκατασταθούν στην τελειότητα της ζωής. Ο Παύλος έγραψε: «Όπως πεθαίνουν όλοι εξαιτίας της συγγένειας με τον Αδάμ, έτσι, χάρη στη συγγένεια με το Χριστό, όλοι θα ξαναπάρουν ζωή.» (Α΄ Κορ. 15:22) Αυτή

η παροχή ζωής μέσω του Χριστού βασίζεται στον θάνατο και την ανάσταση του Ιησού. Είπε, «Τη σάρκα μου ... εγώ θα την δώσω για τη ζωή του κόσμου» και, γι 'αυτό, ήταν ακριβώς ο σκοπός αυτός που ο Ιησούς γεννήθηκε στον κόσμο ως άνθρωπος. - Ιωαν. 6:51· Εβρ. 2: 9,14

Περιγράφοντας τη διάταξη με την οποία ο Ιησούς έγινε ο Λυτρωτής του κόσμου μέσω του θανάτου του, η Βίβλος χρησιμοποιεί τη λέξη «αντίλυτρον», η οποία, σύμφωνα με την ελληνική λέξη από την οποία μεταφράζεται, σημαίνει «αντίστοιχη τιμή». Ο Ιησούς ήταν τέλειος άνθρωπος, όπως και ο Αδάμ ήταν τέλειος άνθρωπος πριν αμαρτήσει. Έτσι στο θάνατο ο Ιησούς έγινε αντίστοιχη τιμή για την απώλεια της ζωής του Αδάμ. Καθώς όλη η ανθρωπότητα έχασε τη ζωή μέσω του Αδάμ, έτσι όλη η ανθρωπότητα έχει λυτρωθεί από το θάνατο μέσω του Χριστού. - Α' Τιμ. 2: 5,6

ΔΙΚΑΙΟΣ ΚΑΙ ΑΔΙΚΟΣ

Στον εύθετο χρόνο του Θεού, όλοι θα ξυπνήσουν από τον ύπνο του θανάτου. Ο Παύλος μας ενημερώνει ότι πρέπει να υπάρξει «ανάσταση των νεκρών, τόσο των δίκαιων όσο και των άδικων». (Πράξεις 24:15) Πράγματι, καθ' όλη τη διάρκεια των αιώνων, ενώ η αμαρτία και ο εγωισμός κυριαρχούσαν, υπήρξαν ευγενείς άνδρες και γυναίκες που, λόγω της πίστης τους και της υπακοής τους στους νόμους της δικαιοσύνης του Θεού, αναφέρονται από τον Παύλο ως «δίκαιους». Ωστόσο, ακόμη κι αυτοί υπέστησαν δεινά, όπως και ο Ιώβ. Αυτό δεν ήταν για να τιμωρηθούν, αλλά για να δοκιμαστούν και να προετοιμαστούν περαιτέρω για εξυψωμένες θέσεις που ο Δημιουργός σχεδίασε για αυτούς σύμφωνα με τις διατάξεις του για το μέλλον.

Υπήρξαν επίσης πολλοί ευγενείς, ανιδιοτελείς άνθρωποι κατά τη διάρκεια των αιώνων που εγκατέλειψαν την πίστη τους στον Θεό. Ένας λόγος για αυτό είναι η παρατήρησή τους ότι οι αθώοι υποφέρουν όπως και οι ένοχοι. Δεν κατάφεραν να καταλάβουν γιατί επιτρέπεται ένα βρέφος να πεθάνει. Δεν μπόρεσαν να συμφιλιώσουν την ιδέα ενός στοργικού, ισχυρού Θεού με το γεγονός ότι τόσοι πολλοί, χωρίς φταίνε οι ίδιοι, υπέφεραν επι χρόνια σε κρεβάτια ασθένειας και άλλοι υπέστησαν ασθένειες, ψυχικές ασθένειες, και όλες τις άλλες πιθανές ασθένειες. Αν αυτοί οι άπιστοι αλλά ευγενείς άνθρωποι είχαν κατανοήσει το πλήρες σχέδιο του Θεού θα είχαν κατανοήσει αυτές τις καταστάσεις.

Επιπλέον, κατά τη διάρκεια των αιώνων, ο αληθινός Θεός της Βίβλου παραεκπροσωπήθηκε κατάφωρα. Πολλοί, διαφορετικά, θρησκευτικοί άνθρωποι, οι οποίοι παραπονούνται για τα δεινά που βλέπουν να λαμβάνουν χώρα γύρω τους, να προσπαθούν να πιστέψουν ότι όλοι όσοι πεθαίνουν στην απιστία θα υποφέρουν αιώνια σε έναν κυριολεκτικά τόπο βασάνων. Αυτή η μη βιβλική διδασκαλία βοήθησε να δημιουργήσει πολλούς άπιστους, γιατί ένα σωστά λογικό μυαλό δεν μπορεί να πιστέψει ότι ένας Θεός αγάπης θα ενεργούσε προς τα πλάσματά του με αυτόν τον τρόπο. Αυτή η σκληρότητα είναι ακόμη αντίθετη με τους νόμους των πολιτισμένων ανδρών.

ΘΑ ΕΠΩΦΕΛΗΘΕΙ Η ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΣ

Μόνο λίγοι σε όλες τις ηλικίες επωφελήθηκαν από την εμπειρία τους με το κακό. Πράγματι πολλοί, όπως σημειώνεται, στράφηκαν σε απιστία (έλλειψη πίστεως) από αυτό. Αυτό είναι κατανοητό και αν θέλουμε να βασίσουμε τα συμπεράσματά μας στις περιορισμένες ικανότητες του ανθρώπου και τις περιορισμένες του απόψεις, δεν θα

υπήρχε ικανοποιητική απάντηση για το γιατί ο Θεός επιτρέπει το κακό. Σε αυτήν την περιορισμένη άποψη πολλών, ο θάνατος είναι το τέλος της ύπαρξης. Για άλλους είναι το τέλος κάθε ευκαιρίας να μάθουμε και να επωφεληθούμε από τις προηγούμενες εμπειρίες. Ωστόσο, η Βίβλος δεν υποστηρίζει αυτές τις απόψεις.

Όπως είδαμε, σύμφωνα με τη Βίβλο, όσοι κοιμούνται στο θάνατο θα ξυπνήσουν από αυτόν τον ύπνο και θα τους δοθεί η ευκαιρία να επωφεληθούν από τις εμπειρίες της παρούσας ζωής. Ακριβώς όπως συμβαίνει συχνά σήμερα, οι δυσκολίες και αγωνίες μιας συγκεκριμένης ημέρας κατανοούνται και εκτιμούνται μόνο σε μεταγενέστερο χρόνο. Έτσι θα είναι σε μεγαλύτερη κλίμακα, καθώς όσοι κοιμούνται τώρα στο θάνατο ξυπνούν και μπαίνουν, κατά κάποιο τρόπο, σε ένα άλλο «τρίμηνο», στο σχολείο των εμπειριών τους.

Η «ΧΑΡΑ ΕΡΧΕΤΑΙ ΤΟ ΠΡΩΪ»

Στην περίπτωση του Ιώβ, ενώ δεν μπορούσε να καταλάβει εκείνη τη στιγμή γιατί ο Θεός του επέτρεψε να υποφέρει, όμως, όταν τελείωσε η εμπειρία, μπορούσε να πει: «Τότε σε γνώριζα μονάχα απ' όσα είχα για σένα ακουστά· μα τώρα με τα μάτια μου σε είδα.» (Ιώβ 42: 5) Έτσι θα είναι με τον κόσμο της ανθρωπότητας. Όταν η εμπειρία τους με τη αμαρτία και τις ταλαιπωρίες τελειώσει και ξυπνήσουν από το θάνατο, η ελαττωματική όραση ή την κατανόηση τους για τον Θεό θα έχει διορθωθεί. Θα χαρούν να μάθουν την ευγενική και στοργική διάταξη που παρείχε γι' αυτούς ο Δημιουργός μέσω του Χριστού, του Σωτήρος, για να «τους ελευθερώσει από τη δύναμη του τάφου» και να «τους λυτρώσει από τον θάνατο». (Ωσ. 13:14) Θα αποκατασταθούν στην τελειότητα της ζωής, υπό το φως αυτής της αληθινής γνώσης του Θεού, εάν τον

υπακούσουν προσαρμόζοντας τη ζωή τους στα πρότυπα του σωστού και του λάθους.

Ο ψαλμωδός έγραψε, με τα λόγια του εναρκτήριου κειμένου μας, «Το κλάμα μπορεί να διαρκέσει για μια νύχτα, αλλά η χαρά έρχεται το πρωί». (Ψαλμ. 30: 5) Αυτή η «νύχτα» της αμαρτίας, της θλίψης και του θανάτου είχε ξεκινήσει με την ανυπακοή των πρώτων γονέων μας, και πράγματι ήταν μια νύχτα κλάματος. Η θλίψη που επιβλήθηκε στην ανθρώπινη φυλή ήταν πικρή, και πολλοί στην αγωνία τους αναρωτήθηκαν αν ο Θεός λυπάται ή όχι, ή υπάρχει καν.

Ωστόσο, πρέπει να υπάρχει ένα πρωί χαράς για την ανθρώπινη φυλή! Εκείνη τη στιγμή της χαράς θα εισαχθεί σε αυτό που η Αγία Γραφή αναφέρεται ως την ανατολή του «Ήλιου της δικαιοσύνης», ο οποίος θα έχει «θεραπεία στα φτερά του». (Μαλ 4:2) Ο Ιησούς είναι αυτός ο λαμπρός Ήλιος της δικαιοσύνης. Η νέα ημέρα της ευλογίας θα επέλθει μέσα από τη δημιουργία της βασιλείας του Θεού, με τον Ιησού ως κυβερνήτη της, και με την κυβέρνηση της δικαιοσύνης που προείπαν όλοι οι «άγιοι προφήτες του Θεού από τότε που υπήρχε κόσμος». - Πράξεις 3:20 21

Συνδεδεμένοι με τον Ιησού ως κυβερνήτες στην βασιλεία του Πατέρα του θα είναι οι πιστοί μαθητές του - αυτοί που υπέφεραν και πέθαναν μαζί του. Ο δίκαιος Ιησούς πέθανε για τους άδικους. Ομοίως, οι μαθητές του, που τον ακολουθούν στα βήματά του, υποφέρουν εθελοντικά και πεθαίνουν μαζί του, και θα εξυψωθούν στο υψηλότερο από όλα τα πνευματικά βασίλεια της ζωής, για να συνδεθούν με τον Ιησού στην κυριαρχία της βασιλείας του. Ο Ιησούς είπε στους μαθητές του: «Κι όταν πάω και σας ετοιμάσω τόπο, πάλι θα 'ρθώ και θα σας πάρω κοντά μου, ώστε όπου είμαι εγώ να είστε κι εσείς.» (Ιωάννης 14:

2,3) Η Αγία Γραφή δηλώνει επίσης ότι θα ζουν και θα βασιλεύουν με τον Χριστό χίλια χρόνια, έχοντας αναστηθεί από το θάνατο στην «πρώτη ανάσταση». - Αποκαλ. 20: 4, 6

Ο Χριστός και οι μαθητές του, ένα «μικρό κοπάδι», θα είναι οι αόρατοι ουράνιοι κυβερνήτες του κόσμου κατά τη διάρκεια των χιλίων ετών της βασιλείας του. (Λουκάς 12:32) Θα εκπροσωπηθούν εδώ στη γη από μια άλλη ομάδα πιστών υπηρετών του Θεού, καθένας από τους οποίους αποδείχθηκε πιστός στον Θεό κάτω από αντιξοότητες κατά τις εποχές που προηγήθηκαν της πρώτης ελεύσεως του Ιησού. Αυτοί, όπως μας λέει η Βίβλος, θα γίνουν «πρίγκιπες σε όλη τη γη». (Ψαλμ. 45:16) Αυτή η ομάδα θα αποτελείται από τους πιστούς και άξιους υπηρέτες του Θεού των προηγούμενων αιώνων, ξεκινώντας από τον δίκαιο Άβελ, και θα περιλαμβάνει και άλλες σημαντικές προσωπικότητες όπως ο Αβραάμ, ο Μωυσής, ο Δαβίδ, ο Ηλίας, ο Δανιήλ και όλοι οι άγιοι προφήτες του Θεού. - Εβρ. 11: 1-39

Αυτοί οι «πρίγκιπες σε όλη τη γη» θα ξυπνήσουν από το θάνατο στην ανάσταση ως τέλεια ανθρώπινα όντα, και θα είναι οι επίγειοι εκπρόσωποι του θεϊκού Χριστού μεταξύ των ανθρώπων. (Εβρ. 11:40) Τι θαυμάσια κυβερνητική διάταξις θα είναι αυτή! Ανάμεσα σε πολλές άλλες μακροχρόνιες επιθυμίες, θα δημιουργήσω καθολική και διαρκή ειρήνη, την οποία ο άνθρωπος με τον εγωισμό του δεν μπόρεσε να κάνει. Ο θεϊκός αρχηγός αυτής της κυβέρνησης, που είναι ο Χριστός, αναφέρεται στην προφητεία ως «Ο Πρίγκιψ της Ειρήνης» και είμαστε βέβαιοι ότι «από την αύξηση της κυβέρνησης και της ειρήνης του δεν θα υπάρξει τέλος». - Ησ. 9: 6,7

Ο ΟΙΚΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Στο Μιχαία 4: 1-4, η βασιλεία του Χριστού αναφέρεται συμβολικά ως ο «οίκος του Θεού». Αυτός ο κυβερνών οίκος του αποτελείται από τον Ιησού και εκείνους που, μέσα από την πίστη τους στο να τον ακολουθούν στα βήματά του, εξυψώνονται επίσης σε ουράνια δόξα ως παιδιά του Θεού. Αυτή η προφητεία αναφέρει: «1 Θα ῥθούνε μέρες, που το όρος του ναού θα κυριαρχεί πάνω στα βουνά, ψηλότερο απ' όλα τ' άλλα. Εκεί θα συρρέουν οι λαοί. 2 Εκεί θα τρέχουν έθνη πολλά. “Εμπρός”, θα λένε: “ας ανεβούμε στο όρος του Κυρίου, στον οίκο του Θεού του Ιακώβ, το δρόμο του να μας διδάξει για να τον ακολουθούμε”. Γιατί απ' τη Σιών βγαίνει ο νόμος, από την Ιερουσαλήμ προέρχεται ο λόγος του Κυρίου. 3 Αυτός θα κρίνει ανάμεσα σε πολλούς λαούς, το δίκιο θ' αποδώσει σε έθνη δυνατά και μακρινά. Τότε τα ξίφη τους θα τα σφυρηλατήσουν σε άροτρα και τις λόγχες τους σε δρεπάνια. Ξίφος δεν θα σηκώνει το ένα έθνος στο άλλο ενάντια και πια δεν θα μαθαίνουν να πολεμούν. 4 Αλλά θα κάθεται καθένας κάτω απ' την κληματαριά του και κάτω απ' τη συκιά του, χωρίς κανείς να τον τρομάζει». Ο Κύριος του σύμπαντος τα είπε αυτά.»

Το αρχαίο έθνος του Ισραήλ, στο οποίο απευθύνθηκε αυτή η προφητεία, κυβερνήθηκε από ένα βουνό. Ήταν κυριολεκτικά το όρος Σιών στην Ιερουσαλήμ. Ο Θεός χρησιμοποιεί αυτό το υπόβαθρο για να παρουσιάσει την προφητεία του για τη βασιλεία του Μεσσία, και τις υποσχέσεις του για τις ευλογίες που θα διαβεβαιώσει στους ανθρώπους. Το «όρος του Κυρίου» είναι η βασιλεία του Θεού, με επίκεντρο τον Χριστό, και αντιπροσωπεύεται από τη συμβολική προφητεία του Μιχαία της «Σιών».

Παρατηρήστε ότι κάτω από την κυριαρχία αυτού της βασιλείας, οι άνθρωποι μαθαίνουν τας «ιδούς του Θεού» και «τα μονοπάτια του». Όλη η περίοδος της βασιλείας του Χριστού θα είναι μια περίοδος μάθησης και εκπαίδευσης. Σε αυτήν την προφητεία, ένα από τα αποτελέσματα αυτής της εκπαίδευσης είναι ότι οι άνθρωποι δεν θα μάθουν πλέον τον πόλεμο. Τότε θα μεταφραστεί στην πραγματικότητα το μήνυμα των αγγέλων «ειρήνη ... στη γη». Ο Πρίγκιπας της Ειρήνης θα κυριαρχήσει ως ανώτατος άρχων. — Λουκάς 2: 13,14

ΥΠΟ ΑΜΠΕΛΩΝΑ ΚΑΙ ΣΥΚΙΑ

Επιπλέον, θα υπάρξει κι οικονομική ασφάλεια. Αυτό συμβολίζεται στην προφητεία από τη διαβεβαίωση ότι κάθε άνθρωπος θα μείνει κάτω από τον δικό του «αμπελώνα» και «συκιά». Ένα μεγάλο μέρος των δεινών του κόσμου κατά τη διάρκεια των αιώνων οφείλεται σε έλλειψη τροφίμων, ένδυσης και στέγης. Ακόμα και σήμερα εκατομμύρια ανθρώπων φυλών συντηρούνται από ανεπαρκή ποσότητα τροφής, έχουν λίγα ρούχα και ζουν με το πιο λιγοστό καταφύγιο πάνω από το κεφάλι τους. Ωστόσο, αυτό θα διορθωθεί μέσω των υπηρεσιών της βασιλείας του Χριστού.

Η ειρήνη και η οικονομική ασφάλεια δεν θα είναι οι μόνες ευλογίες οι οποίες είναι εγγυημένες στους ανθρώπους υπό την κυριαρχία του «Όρους του Οίκου του Κυρίου». Ο Ησαΐας έγραψε: «6 Ο Κύριος του σύμπαντος θα ετοιμάσει πάνω στο όρος Σιών για όλους τους λαούς συμπόσιο με τα πιο νόστιμα εδέσματα, συμπόσιο με εκλεκτά κρασιά, λαγαρισμένα. 7 Εκεί, απάνω στο βουνό, θα καταργήσει το πένθιμο πέπλο, που όλους σκεπάζει τους λαούς, το νεκρικό σεντόνι, που όλα σκεπάζει τα έθνη. 8 Θα καταργήσει το θάνατο για πάντα. Και θα σφουγγίσει ο

Κύριος, ο Θεός τα δάκρυα σ' όλα τα πρόσωπα και θα εξαλείψει του λαού του τη ντροπή, σ' όλη τη γη. Το είπε ο Κύριος ο ίδιος.» - Ησ. 25: 6-8

Εκτός από τη «γιορτή με τα πιο νόστιμα εδέσματα», που αυτή η προφητεία μας διαβεβαιώνει ότι θα εξαπλωθεί στην ανθρωπότητα στην ερχόμενη βασιλεία του Μεσσία, μας ενημερώνουν επίσης ότι το «κάλυμμα» και το «πέπλο», που τώρα είναι ριγμένα πάνω στο πρόσωπο του λαού, θα αφαιρεθούν. Αυτό αναφέρεται σαφώς σε ένα συμβολικό σεντόνι που εμποδίζει τους ανθρώπους να βλέπουν και να γνωρίζουν τον Θεό στο πραγματικό του φως. Μια άλλη προφητεία λέει ότι τότε «θα ανοίξουν τα μάτια των τυφλών». (Ησαΐας 35: 5) Εκείνοι που είναι κυριολεκτικά τυφλοί θα ανακτήσουν την όρασή τους, και αυτοί οι πνευματικά τυφλοί θα αποκτήσουν μια αληθινή όραση για τον Θεό και τον ένδοξο χαρακτήρα του.

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΤΑΣΤΡΑΦΕΙ ΟΛΟ ΤΟ ΚΑΚΟ

Για την ίδια εποχή της Βασιλείας του Χριστού, διαβάζουμε: «Κανένας δε θα προξενεί στον άλλον βλάβη ούτε κακό πουθενά στ' όρος το άγιο του Θεού, γιατί η γνώση του Κυρίου τη χώρα θα σκεπάζει όπως σκεπάζουν τα νερά τη θάλασσα.» (Ησαΐας 11: 9) Τότε δεν θα υπάρξουν άλλα βάσανα και θάνατος ως αποτέλεσμα της παράβασης του Αδάμ. Θα είναι η στιγμή που τα παιδιά του Αδάμ «ζωντανεύουν» μέσω του Χριστού. Δεν θα επιτρέπονται πλέον οι δολοφονίες, καθώς και όλα τα άλλα είδη καταστροφών. Οι ειρηνικές και ευημερούσες συνθήκες που οι άντρες και οι γυναίκες θα ήθελαν σήμερα να δουν σε όλη τη γη θα υπάρχουν τότε, γιατί η γνώση του Θεού θα γεμίσει ολόκληρη τη γη.

Ο Θεός μας διαβεβαιώνει περαιτέρω, όπως αναφέρθηκε παραπάνω, ότι «θα καταπιεί τον θάνατο στη

νίκη» και ότι θα σκουπίσει τα δάκρυα «από όλα τα πρόσωπα». Τι ευλογημένες διαβεβαιώσεις είναι αυτές! Ο Παύλος έγραψε ότι ο Χριστός θα βασιλεύσει μέχρι να μπουν όλοι οι εχθροί κάτω από τα πόδια του, και ότι «ο τελευταίος εχθρός που θα καταστραφεί είναι ο θάνατος». (Α΄ Κορ. 15: 25,26) Το αποτέλεσμα αυτής της ένδοξης διατάξεως περιγράφεται στην Αποκάλυψη 21: 4, η οποία αναφέρει: «Θα διώξει κάθε δάκρυ από τα μάτια τους, κι ο θάνατος δε θα υπάρχει πια· ούτε πένθος ούτε κλάμα ούτε πόνος θα υπάρχει πια, γιατί τα παλιά πέρασαν.»

ΠΡΩΤΗ ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΜΕ ΚΑΛΟ

Κατά τη διάρκεια της βασιλείας του Χριστού, ο Αδάμ και τα παιδιά του γενικά θα λάβουν την πρώτη πραγματική εμπειρία τους με το «καλό». Θα είναι αυτό που θα ολοκληρώσει την εκπαίδευσή τους σε σχέση με το κύρος και τη σημασία των προτύπων του σωστού και του λάθους που ιδρύθηκαν από τον Θεό. Αν και τέλειος όταν δημιουργήθηκε, ο Αδάμ δεν είχε τότε επαρκείς γνώσεις από την εμπειρία για να αποτρέψει την παραβίαση του. Ο Ιώβ διατήρησε την ακεραιότητά του ενώπιον του Θεού κάτω από μια ακραία δοκιμασία, αλλά έπρεπε κι αυτός να βιώσει το κακό και να απελευθερωθεί από αυτό να «δει» τον Θεό. Ο Αδάμ και η φυλή του θα «δουν» παρομοίως και κατανοήσουν τον Θεό ως αποτέλεσμα των εμπειριών τους.

Ο Θεός που θα βλέπει και γνωρίζει τότε η ανθρωπότητα, θα είναι αυτός που πόθησαν να κατανοήσουν και να υπηρετήσουν. Θα αναγνωρίσουν την αξία των εμπειριών από τις οποίες πέρασαν. Καταλαβαίνοντας αυτό, θα συνειδητοποιήσουν ότι τα λίγα χρόνια κακουχίας μέσα από τα οποία πέρασαν υπό την καταδίκη του θανάτου δεν ήταν τίποτε σε σύγκριση με την αιωνιότητα της χαράς που απλώνονταν μπροστά τους κάτω

από τη λαμπρή σειρά θεϊκής αγάπης. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι τότε θα πουν, «Αυτός είν' ο Θεός μας, σ' αυτόν ελπίσαμε και μας έσωσε. Αυτός είναι ο Κύριος, σ' αυτόν ελπίσαμε. Τώρα ας χαρούμε κι ας πανηγυρίσουμε γιατί αυτός μας σώζει». - Ισ. 25:9

Στο τέλος των σκληρών εμπειριών από τις οποίες πέρασε ο Ιώβ, αποκαταστάθηκε σε υγεία και η οικογένειά του αποκαταστάθηκε επίσης σε αυτόν. Αυτό απεικονίζει εν μέρει τη μεγάλη ευλογία που βρίσκεται μπροστά σε όλη την ανθρωπότητα κατά τη διάρκεια της βασιλείας του Χριστού. Ο Πέτρος μιλάει για την περίοδο αυτή ως «εποχή της αποκατάστασης όλων των πραγμάτων», για τα οποία, ο ίδιος δηλώνει, μίλησαν όλοι οι άγιοι προφήτες του από πολύ παλιά. - Πράξεις 3: 20,21

Η δήλωση του Πέτρου σχετικά με την αποκατάσταση της ανθρώπινης φυλής στην υγεία και τη ζωή βασίστηκε στο θαύμα που είχε μόλις κάνει για να θεραπεύσει έναν άνθρωπο που ήταν χωλός από τη στιγμή της γέννησής του. Κατά τη διάρκεια της «εποχής της αποκατάστασης», όλοι οι χωλοί θα ξαναπερπατήσουν, και όλες οι άλλες ανθρώπινες ασθένειες θα θεραπευτούν από τον Ήλιο της δικαιοσύνης, ο οποίος στη συνέχεια «άνατελεῖ ὑμῖν τοῖς φοβουμένοις...καὶ ἴασις ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτοῦ,» - Ησ. 35: 6; Μαλ. 4: 2

Όπως είδαμε, αυτή η στοργική πρόνοια για την ανθρώπινη φυλή περιλαμβάνει εκείνους που κοιμούνται στο θάνατο. Στην πραγματικότητα, αυτό είναι ένα ζωτικής σημασίας κλειδί για την κατανόηση για το γιατί ο Θεός επιτρέπει το κακό, διότι σημαίνει ότι η άποψή του για την ανθρώπινη εμπειρία δεν εξαρτάται από το παρόν σύντομο διάστημα ζωής του ανθρώπου. Μάλλον ως μάθημα βλέπει ο Θεός την παρούσα εμπειρία του ανθρώπου με την αμαρτία και το θάνατο, το οποίο, κατά την ανάσταση,

μπορεί να συγκριθεί με όλα τα «καλά» που στη συνέχεια θα πλημμυρίσουν τους ανθρώπους, εκείνη την «γιορτή των εδεσμάτων» που θα απλώσει μετά ενώπιον όλων των εθνών.

ΧΡΟΝΟΣ ΜΑΘΗΣΗΣ

Αυτή η μελλοντική περίοδος ευλογίας περιγράφεται επίσης στη Βίβλο ως κρίση ή δίκη. Ο Ησαΐας έγραψε ότι όταν οι κρίσεις του Θεού βρίσκονται παντού στη γη, «οι κάτοικοι του κόσμου θα μάθουν τη δικαιοσύνη». (Ησ. 26: 9) Όλες οι ανισότητες του παρόντος θα διορθωθούν. Αυτοί που σήμερα αντιτάσσονται εσκεμμένα στον Θεό και τους νόμους του, και συμπεριφέρονται άδικα με τους συνανθρώπους τους, τότε θα λάβουν την κατάλληλη τιμωρία και εκπαίδευση που έχουν σχεδιαστεί για να διορθώσουν τις αδικίες τους.

Αυτοί που έχασαν τη ζωή τους κατά τη βρεφική ηλικία, ομοίως θα ξυπνήσουν, ωριμάσουν μέχρι την ενηλικίωσή τους, και θα έχουν την ευκαιρία να απολαύσουν τις ευλογίες του Θεού. Σε μια παρηγορητική υπόσχεση σε μητέρες που έχασαν τα παιδιά τους σε θάνατο, διαβάζουμε: «15 Ακούστηκε στη Ραμά κραυγή, θρήνος και κλάματα και στεναγμός βαρύς. Για τα παιδιά της κλαίει η Ραχήλ, μα πουθενά παρηγοριά δε βρίσκει, γιατί πια δεν υπάρχουν στη ζωή. 16 Αλλά ο Κύριος της λέει: «Σταμάτα να κλαις! Σκούπισε τα δάκρυά σου, γιατί ό,τι έχεις κάνει για τα παιδιά σου θ' ανταμειφθεί: Θα επιστρέψουν απ' τη χώρα του εχθρού. 17 Υπάρχει ελπίδα για τους απογόνους σου! Θα επιστρέψουν τα παιδιά σου στην πατρίδα τους. Εγώ το λέω, ο Κύριος [θα επιστρέψουν στη ζωή στη γη].» - Ιερ. 31: 15-17

Έχοντας μια πλήρη εμπειρία τόσο με το καλό όσο και με το κακό, κάθε άτομο θα είναι σε θέση να

αποφασίσει έξυπνα εάν επιθυμεί να επιλέξει το καλό και να ζήσει για πάντα ή να επιλέξει το κακό και πάλι να πάει στο θάνατο. Κατά τη διάρκεια της σημερινής «νύχτας» της αμαρτίας και του θανάτου, όλοι πεθαίνουν - πιστοί και άπιστοι, οι αθώοι και οι ένοχοι, όσοι προσπαθούν να ζήσουν σωστά και άλλοι που πράττουν το κακό. Ωστόσο, ως αποτέλεσμα της βασιλείας του Χριστού, μόνο εκείνοι οι λίγοι που παραβιάζουν σκόπιμα τους νόμους του Θεού - αφού λάβουν πλήρη γνώση των ορθών και στοργικών τρόπων του— θα πεθάνουν. Όλοι οι άλλοι, η συντριπτική πλειοψηφία, πιστεύουμε, θα ωριμάσουν προς την πλήρη ψυχική και ηθική τελειότητα και θα εισέλθουν ως τέλεια ανθρώπινα όντα στις αιώνιες μελλοντικές εποχές της ευτυχίας και της ζωής. Θα επιστρέψουν στην εύνοια του Θεού, όπως λέγει η Αγία Γραφή «με θριαμβικά τραγούδια θα ῥθουν στη Σιών. Χαρά αιώνια θα τους πλημμυρίζει. Θα νιώθουν ευτυχία κι αγαλλίαση. Ο στεναγμός κι η λύπη θα χαθούν.» - Ησ. 35:10

Η Αγάπη που εξυπηρετεί

Εδάφια κλειδιά: «Σας έδωσα το παράδειγμα, για να κάνετε κι εσείς όπως έκανα εγώ.» - Ιωάν 1 3:15

Επιλεγμένα εδάφια: Ιωάννης 13: 1-15,34,35

Ο Ιησούς μας προτρέπει στο σημερινό εδάφιο-κλειδί να μιμηθούμε το παράδειγμα της υπηρεσίας του. Το μάθημα αυτό ήρθε στην πιο κρίσιμη στιγμή της επίγειας διακονίας του. Ο Κύριός μας ετοιμαζόταν για τη γιορτή του Πάσχα. Αυτός και οι μαθητές του είχαν συγκεντρωθεί στο ανώγειο. «*Πάρα πολύ επιθύμησα*», τους είπε, *“αυτό το πασχαλινό δείπνο να το φάω μαζί σας πριν από το θάνατό μου”.*» (Λουκάς 22:15) Αυτό ήταν το τελευταίο τους Πάσχα μαζί. Ένας από τους δικούς του θα τον προδώσει το ίδιο βράδυ, και αυτός θα σταυρωθεί. Οι μαθητές θα στερηθούν από την καθημερινή του ηγεσία, και το Άγιο Πνεύμα θα είναι τώρα ο οδηγός και παράκλητός τους. (Ιωάννης 14: 16,26) Αυτή ήταν πράγματι μια σημαντική στιγμή, όχι μόνο στην ιστορία της Εκκλησίας, αλλά και για ολόκληρη την ανθρώπινη οικογένεια. Η εξιλέωση ανάμεσα στο Θεό και τον άνθρωπο ήταν πλέον να καθορισθεί, επαναφέροντας τελικά όλη την ανθρωπότητα από τον τάφο με την ευκαιρία να έρθουν σε αρμονία με το Δημιουργό τους.

Γνωρίζοντας ότι αυτή θα ήταν πιθανότατα η τελευταία ευκαιρία να δώσει ένα πολύ σημαντικό μάθημα στους μαθητές του, ο Ιησούς «...4 Σηκώνεται, λοιπόν, από το τραπέζι που δειπνούσαν, βγάζει το ιμάτιό του, παίρνει μια πετσέτα και τη ζώνεται· 5 έπειτα βάζει νερό στη λεκάνη κι αρχίζει να πλένει τα πόδια των μαθητών και να τα σκουπίζει με την πετσέτα που είχε ζωστεί.» (Ιωάννης 13: 1-5) Ο Δάσκαλος τους δίδασκε με το δικό του παράδειγμα ότι η υπηρεσία, ακόμη και τόσο κακή όσο το πλύσιμο των ποδιών των άλλων, ήταν απαραίτητη για την μαθητεία.

Όταν ο Ιησούς ήρθε στον Πέτρο, «6 Φτάνει λοιπόν και στο Σίμονα Πέτρο· αυτός του λέει: “Εσύ, Κύριε, θα μου πλύνεις τα πόδια;” 7 “Αυτό που κάνω εγώ”, του αποκρίθηκε ο Ιησούς, “εσύ δεν το καταλαβαίνεις τώρα· θα το καταλάβεις όμως αργότερα”. 8 Του λέει ο Πέτρος: “Ποτέ δε θα σ’ αφήσω να μου πλύνεις τα πόδια”. “Αν δεν σε πλύνω”, του αποκρίθηκε ο Ιησούς, “δεν έχεις θέση κοντά μου”. 9 Του λέει τότε ο Σίμων Πέτρος: “Αν είναι έτσι, Κύριε, όχι μόνο τα πόδια να μου πλύνεις αλλά και τα χέρια και το κεφάλι”.» (εδάφ. 6-9) Εάν ο Ιησούς του είχε ασκήσει σκληρή κριτική, το αποτέλεσμα πιθανότατα να μην ήταν τόσο ευλογημένο. Προσευχόμαστε ότι όλοι μας, ως ο λαός του Θεού, να ασκήσουμε το ίδιο γλυκώς λογικό πνεύμα του Ιησού σε όλους όσους μπορεί να μας προκαλέσουν.

Ο Ιησούς είπε προηγουμένως στους μαθητές του: «42 Τους κάλεσε τότε ο Ιησούς και τους λέει: «Ξέρετε ότι αυτοί που θεωρούνται ηγέτες των εθνών ασκούν απόλυτη εξουσία πάνω τους, και οι άρχοντές τους τα καταδυναστεύουν. 43 Σ’ εσάς όμως δεν πρέπει να συμβαίνει αυτό, αλλά όποιος θέλει να γίνει μεγάλος

ανάμεσά σας πρέπει να γίνει υπηρέτης σας· 44 και όποιος από σας θέλει να είναι πρώτος πρέπει να γίνει δούλος όλων. 45 Γιατί και ο Υιός του Ανθρώπου δεν ήρθε για να τον υπηρετήσουν, αλλά για να υπηρετήσει και να προσφέρει τη ζωή του λύτρο για όλους.» (Μάρκος 10: 42-45) Η επιτομή της ηγεσίας για την Εκκλησία δεν εκδηλώνεται με κυριαρχία αλλά μέσω υπηρεσίας. Πολλές από τις δυσκολίες στην πρώτη Εκκλησία προέκυψαν από εκείνους που είχαν σφάλει σύμφωνα με αυτό.

Ο καθένας από εμάς έχει κάτι να προσφέρει στους αδελφούς μας στον Χριστό, και πρέπει να αναζητήσουμε ευκαιρίες για να τους εξυπηρετήσουμε για την οικοδόμηση, την ενθάρρυνση, την άνεση και την παρηγοριά τους. Το Άγιο Πνεύμα δόθηκε σε εμάς για το σκοπό αυτό. «10 Ο Θεός σάς εμπιστεύτηκε τη χάρη του με ποικίλους τρόπους. Ο καθένας σας, λοιπόν, σαν καλός διαχειριστής της θείας χάριτος, ας χρησιμοποιεί το χάρισμά του για να υπηρετεί τους άλλους. 11 Όποιος κηρύττει, να διακηρύττει το λόγο του Θεού και μόνο. Όποιος προσφέρει υπηρεσία, να το κάνει με τη δύναμη που του δίνει ο Θεός, για να δοξάζεται σ' όλα ο Θεός δια του Ιησού Χριστού.» (Α' Πετ. 4:10,11) Επιθυμώντας να ευχαριστήσουμε τον Θεό και να ευλογήσουμε τους αδελφούς, ας έχουμε την αγάπη που εξυπηρετεί τους άλλους.

Μένοντας στην αγάπη του Ιησού

Εδάφιο κλειδί: «Και θα μείνετε πιστοί στην αγάπη μου, αν τηρήσετε τις εντολές μου, όπως εγώ τήρησα τις εντολές του Πατέρα μου και γι' αυτό μένω πιστός στην αγάπη του.» - Ιωάννης 15:10

Επιλεγμένα εδάφια: Ιωάννης 15: 4-17

Στο εδάφιο-κλειδί μας, ο Ιησούς δηλώνει ότι η αγάπη του απέναντί μας εξαρτάται από την υπακοή μας στις εντολές του, όπως είχε κρατήσει όλα αυτά που έλαβε από τον Πατέρα του. Καθώς τα πλάσματα βάφονται με αμαρτία, συχνά νιώθουμε διατεθειμένοι να αντιδρούμε επαναστατικά ενάντια στις εντολές του Θεού, και ο εγωισμός μπορεί να μας κάνει να δυσαρεστήσουμε την ευθύνη μας να υπακούμε στους νόμους του. Τέτοιες, ωστόσο, συμπεριφορές, είναι ανοησία. Μόνο μέσω της υπακοής στη θεϊκή θέληση μπορούμε να βρούμε αληθινή ευτυχία και εκπλήρωση.

Ο απόστολος Ιωάννης μίλησε δυνατά για αυτό, «*Πραγματικά, την αγάπη μας για το Θεό την εκφράζουμε τηρώντας τις εντολές του. Και οι εντολές του δεν είναι δύσκολο να εφαρμοστούν.*» (Α' Ιωάννης 5:3) Εδώ ο απόστολος κάνει δύο βαθιά συντονισμένες παρατηρήσεις. Πρώτον, αν λέμε ότι αγαπάμε τον Θεό, πρέπει να το επιδειξουμε τηρώντας τις εντολές του -

δηλαδή, ζώντας μια ζωή συνεπή με το θέλημά του. Δεύτερον, οι εντολές του Θεού δεν είναι επαχθείς· απελευθερώνουν μάλλον.

Κατά συνέπεια, ο ψαλμωδός συγκινήθηκε να μιλήσει έτσι: «8 Ο νόμος του Κυρίου είναι τέλειος, ανανεώνει τη ζωή· η μαρτυρία του αληθινή, σοφό κάνει τον άσοφο. 9 Σωστοί είναι οι δρόμοι του Κυρίου, ευφραίνουν την καρδιά· οι εντολές του καθαρές, φωτίζουν τη διάνοια. 10 Ο λόγος του Κυρίου καθαρός, κρατάει αιώνια· οι αποφάσεις του αληθινές· οι μόνες δίκαιες. 11 Πιο επιθυμητές απ' το χρυσάφι, κι απ' το πολύ το μάλαμα· από το μέλι πιο γλυκές, κι από κερήθρας στάλαγμα. 12 Κι εγώ, ο δούλος του, φωτίστηκα απ' αυτές! Όποιος τις τηρεί, μεγάλη θα 'ναι η ανταμοιβή του.» - Ψαλ. - 19: 8-12

Υπάρχει «μεγάλη ανταμοιβή» στη διατήρηση των νόμων του Θεού. Αναγνωρίζουμε μια μελλοντική ανταμοιβή στην αιώνια βασιλεία του. Υπάρχουν επίσης ευλογίες αυτή τη στιγμή μέσω της υπακοής στον Θεό. Η ψυχή μας μεταστρέφεται στη θεϊκή του θέληση· γινόμαστε σοφοί· χαιρόμαστε για τις ένδοξες υποσχέσεις της Αγίας Γραφής· φωτίζονται τα μάτια μας. Αυτοί τώρα είναι ανεκτίμητοι θησαυροί. Τηρώντας τις εντολές του Θεού μεταμορφωνόμαστε μέρα με τη μέρα. «Μην προσαρμόξετε στη νοοτροπία αυτού του κόσμου, αλλά να μεταμορφώνεστε συνεχώς προς το καλό, αποκτώντας το νέο φρόνημα του πιστού. Έτσι θα μπορείτε να διακρίνετε ποιο είναι το θέλημα του Θεού, το καλό και αρεστό στο Θεό και τέλειο.» (Ρωμ. 12: 2) Όπως αποδεικνύεται σε εμάς το θέλημα του Θεού, όπως λέει ο Παύλος, βρίσκουμε ότι είναι καλό, ευχάριστο και πολύ απλά, τέλειο.

Ο Ιησούς συνέκρινε τη διαδικασία της πνευματικής μας ανάπτυξης με καρπούς. «4 Μείνετε ενωμένοι μαζί μου· τότε θα 'μαι κι εγώ ενωμένος μαζί σας. Όπως η κληματόβεργα δεν μπορεί να καρποφορήσει από μόνη της, αν δεν είναι ενωμένη με το κλήμα, το ίδιο κι εσείς αν δε μείνετε ενωμένοι μαζί μου. 5 Εγώ είμαι το κλήμα, εσείς οι κληματόβεργες. Εκείνος που μένει ενωμένος μαζί μου κι εγώ μαζί του, αυτός δίνει άφθονο καρπό, γιατί χωρίς εμένα δεν μπορείτε να κάνετε τίποτε. 6 Αν κάποιος δεν μένει ενωμένος μαζί μου, θα τον πετάξουν έξω σαν την κληματόβεργα, και θα ξεραθεί. Τις βέργες αυτές τις μαζεύουν, τις ρίχνουν στη φωτιά, και καίγονται. 7 Αν μείνετε ενωμένοι μαζί μου και τα λόγια μου μείνουν ζωντανά μέσα σας, ό,τι θελήσετε ζητήστε το και θα σας δοθεί. 8 Μ' αυτόν τον τρόπο φανερώνεται η δόξα του Πατέρα μου: Όταν εσείς δώσετε άφθονο καρπό κι αποδειχθείτε έτσι μαθητές μου.» (Ιωάννης 15: 4-8) Δεν μπορούμε να αποκομίσουμε καρπούς από μόνοι μας, ανεξάρτητα από το πώς η ανθρώπινη υπερηφάνεια μας μπορεί να ισχυριστεί ότι μπορούμε, αλλά μόνο μέσω της δύναμης που λαμβάνουμε ακολουθώντας τον Ιησού (μένοντες εν Χριστώ Ιησού). Φέρνοντας τον καρπό του πνεύματος σε αφθονία, δοξάζουμε τον Επουράνιο Πατέρα μας, και ευλογούμε κάθε μέρα αναλόγως καθώς ζούμε την πίστη μας. Είθε κάθε στιγμή να μας βρει να χαίρουμε άφθονα καθώς μένουμε στην αγάπη του Ιησού.

Μάθημα Τρία

Αγαπάτε αλλήλους

Εδάφιο κλειδί: «Πραγματικά, η παραγγελία που ακούσατε εξαρχής είναι αυτή: Να αγαπάμε ο ένας τον άλλο.» - Α' Ιωαν. 3:11

Επιλεγμένα εδάφια: Α' Ιωάννης 3: 11-24

Στο εδάφιο-κλειδί μας, ο Απόστολος Ιωάννης οδηγεί τον αναγνώστη πίσω στην «αρχή», όταν ο Ιησούς εδίδαξε στους μαθητές του τις αρχές του Χριστιανισμού. «33 Παιδιά μου, για πολύ λίγο θα είμαι ακόμη μαζί σας· θα με αναζητήσετε, και αυτό που είπα στους Ιουδαίους, πως δηλαδή εκεί που πηγαίνω εγώ εσείς δεν μπορείτε να 'ρθείτε, το λέω και σ' εσάς τώρα. 34 Σας δίνω μια νέα εντολή, να αγαπάτε ο ένας τον άλλο. Όπως σας αγάπησα εγώ, να αγαπάτε κι εσείς ο ένας τον άλλο. 35 Έτσι θα σας ξεχωρίζουν όλοι πως είστε μαθητές μου, αν έχετε αγάπη ο ένας για τον άλλο.» - Ιωάννης 13: 33-35

Αυτή είναι η πιο ισχυρή εντολή του Ιησού στους μαθητές του. Η αγάπη μας για τους αδελφούς είναι υποχρεωτική και πρέπει να αποδειχθεί με πράξεις. Ο Πέτρος προσθέτει στην εμφατική φύση της εντολής του Κυρίου μας, «Τώρα που υπακούοντας στον αληθινό Θεό έχετε καθαρίσει τις καρδιές σας με το Άγιο Πνεύμα, αγαπήστε ειλικρινά ο ένας τον άλλο· η αγάπη σας να είναι ολόψυχη και να βγαίνει από καθαρή καρδιά». (Α' Πετ. 1:22) Η αγάπη μας ο ένας για τον άλλον δεν πρέπει να

είναι χλιαρή, ούτε να την δίνουμε απρόθυμα. Πρέπει να είναι ένθερμος και να προέρχεται από καρδιά καθαρή.

Ο Απόστολος Παύλος προσφέρει μια ιδέα για το πώς «όλοι θα γνωρίζουν» ότι είμαστε μαθητές του Ιησού αν αγαπάμε ο ένας τον άλλον. Δηλώνει στην επιστολή του προς τον Τίτο: *«3 Γιατί κι εμείς ήμασταν κάποτε άμυαλοι, απείθαρχοι, πλανεμένοι, υποδουλωμένοι σε κάθε λογής επιθυμίες και ηδονές· ζούσαμε μέσα στην κακία και στο φθόνο· ήμασταν μισητοί και μισούσαμε ο ένας τον άλλο. 4 Όταν όμως ο σωτήρας μας ο Θεός φανέρωσε την καλοσύνη του και την αγάπη του στους ανθρώπους, 5 μας έσωσε, όχι για τα καλά έργα που τυχόν κάναμε εμείς, αλλά γιατί μας σπλαχνίστηκε. Μας έσωσε με το βάπτισμα της αναγέννησης και της ανανέωσης που χαρίζει το Άγιο Πνεύμα, 6 που το σκόρπισε πλούσια πάνω μας δια του Ιησού Χριστού του σωτήρα μας.»* (Τίτλος 3: 3-6) Πριν έλθουμε στον Χριστό, κυριαρχούσε ένα πνεύμα κοσμικό στις καρδιές μας. Επιδειχνύαμε συχνά φθόνο και κακία. Όταν εμισούμεθα από τους άλλους, τους επεστρέφαμε το μίσος. Τώρα, η ομορφιά του Ευαγγελίου κυριαρχεί στις καρδιές μας και ασκούμε το προνόμιο και τη δύναμη να δείξουμε τη θεία αγάπη εις όλους — φίλους τε και εχθρούς.

Αυτά τα λόγια από την Επι του Όρους Ομιλία του Ιησού αντηχούν ακόμη με βαθιά αλήθεια: *«43 Έχετε ακούσει πως δόθηκε η εντολή: “ν’ αγαπήσεις τον πλησίον σου και να μισήσεις τον εχθρό σου”. 44 Εγώ όμως σας λέω: Ν’ αγαπάτε τους εχθρούς σας, να δίνετε ευχές σ’ αυτούς που σας δίνουν κατάρες, να ενεργείτε αυτούς που σας μισούν, και να προσεύχεστε γι’ αυτούς που σας κακομεταχειρίζονται και σας καταδιώκουν. 45 Έτσι θα γίνετε παιδιά του ουράνιου Πατέρα σας, γιατί*

αυτός ανατέλλει τον ήλιο του για κακούς και καλούς και στέλνει τη βροχή σε δικαίους και αδίκους. 46 Γιατί, αν αγαπήσετε μόνο όσους σας αγαπούν, ποια αμοιβή περιμένετε από το Θεό; Το ίδιο δεν κάνουν κι οι τελώνες; 47 Κι αν χαιρετάτε μόνο τους φίλους σας, τι παραπάνω κάνετε από τους άλλους; Μήπως και οι τελώνες το ίδιο δεν κάνουν; 48 Να γίνετε, λοιπόν, κι εσείς τέλειοι, όπως τέλειος είναι και ο Πατέρας σας ο ουράνιος.» - Ματ. 5: 43-48

Τι θαυμάσιες βελτιώσεις θα γινόταν στον κόσμο αν όλη η ανθρωπότητα μπορούσε τώρα να αγαπά τους εχθρούς τους, να ευλογεί αυτούς που τους καταρώνται και να προσεύχεται για εκείνους που τους καταδιώκουν. Αν και αυτό δεν συμβαίνει τώρα, αναμένουμε τις μέρες που έρχονται σύντομα, όπως λέει η Γραφή, «Κανένας δε θα προξενεί στον άλλον βλάβη ούτε κακό πουθενά στ' όρος το άγιο του Θεού, γιατί η γνώση του Κυρίου τη χώρα θα σκεπάζει όπως σκεπάζουν τα νερά τη θάλασσα». (Ησ. 11: 9) Τι καλύτερος τρόπος για να προετοιμαστούμε για αυτή τη ώρα από το να αγαπάμε τους Χριστιανούς αδελφούς μας με ειλικρίνεια, και να το αφήνουμε να ξεχειλίζει σε όλες τις ζωές των οποίων αγγίζουμε κάθε μέρα.

Αμερόληπτη αγάπη

Εδάφιο κλειδί: «8 Αν, βέβαια, εφαρμόζετε την εντολή του Θεού που, σύμφωνα με τη Γραφή, λέει: Ν' αγαπάς τον πλησίον σου όπως τον εαυτό σου, καλά κάνετε. 9 Αν όμως μεροληπτείτε, αμαρτάνετε, κι ελέγχεστε από το νόμο ως παραβάτες.» - Ιάκωβος 2: 8,9

Επιλεγμένο εδάφιο: Ιάκωβος 2: 1-13

Τα εδάφια-κλειδιά του μαθήματος μας επαινούν την αρετή της αμεροληψίας στην έκφραση της θείας αγάπης. Ως Χριστιανοί, πολεμούμε ενάντια στην προκατάληψη και τη μεροληψία. Μερικά είναι προφανή όπως η εθνικιστική υπερηφάνεια, η κοινωνική κατάσταση και τα φυλετικά στερεότυπα. Πρέπει όμως να σκάσουμε βαθύτερα και να συνεργαστούμε με το Πνεύμα του Θεού για να πολεμήσουμε τον εσωτερικό μας πόλεμο ενάντια σε κάθε μεροληψία. «3 Γιατί μπορεί να ζούμε μέσα στον κόσμο, δεν πολεμάμε όμως με όπλα κοσμικά. 4 Τα όπλα με τα οποία πολεμάμε εμείς δεν είναι κοσμικά, αλλά έχουν τη δύναμη από το Θεό να γκρεμίζουν οχυρά. Με αυτά ανατρέπουμε ψεύτικους ισχυρισμούς 5 και καθετί που ορθώνεται με αλαζονεία εναντίον της γνώσεως του Θεού. Με αυτά αιχμαλωτίζουμε κάθε σκέψη και την κάνουμε να υπακούει στο Χριστό... 7 Μη βλέπετε τα πράγματα επιφανειακά. Όποιος είναι βέβαιος από μόνος του ότι ανήκει στο Χριστό, πρέπει από μόνος του πάλι να σκέφτεται ότι, όπως αυτός ανήκει στο Χριστό, έτσι ανήκουμε κι εμείς.» (Β' Κορ. 10: 3-7) Με τη χάρη

του Θεού, πρέπει να καταρρίψουμε όλα τα προπύργια της προσωπικής προκατάληψης, συνειδητοποιώντας ότι είναι εγωιστικά και ψευδή. Πρέπει επίσης να απορρίψουμε κάθε κληρονομική μισαλλοδοξία, που συχνά εκφράζεται ως πεποίθηση ότι είμαστε ανώτεροι και αλαζονεία.

Ένα από τα πιο αγαπημένα εδάφια της Βίβλου από αυτή την άποψη βρίσκεται με αυτά τα λόγια: «Εγώ δεν κρίνω με ανθρώπινα κριτήρια. Ο άνθρωπος βλέπει τα φαινόμενα, εγώ όμως βλέπω την καρδιά.» (Α' Σαμ. 16: 7) Τα λόγια του Αποστόλου Ιακώβου είναι επίσης ισχυρά και αναζητούν. Μιλούν ξεκάθαρα χωρίς περαιτέρω ανάγκη εξήγησης.

«1 Αδερφοί μου, την πίστη σας στον Κύριο της δόξας, τον Ιησού Χριστό, να μην την εκδηλώνετε με μεροληπτικές πράξεις προς τους συνανθρώπους σας. 2 Για παράδειγμα: Έρχεται στη σύναξή σας κάποιος με χρυσά δαχτυλίδια και πολυτελή ενδύματα. Κι έρχεται κι ένας φτωχός με λερωμένα ρούχα. 3 Αν δώσετε σημασία στον καλοντυμένο λέγοντάς του: “Κάθισε, παρακαλώ, εδώ στην καλή θέση”, και στο φτωχό πείτε: “Εσύ στάσου εκεί ή κάθισε εδώ κάτω, δίπλα στο σκαμνί που βάζω στα πόδια μου”, 4 δε μεροληπτείτε και δε γίνεστε κριτές, κάνοντας πονηρές σκέψεις;

5 Ακούστε, αγαπητοί μου αδερφοί. Ο Θεός διάλεξε αυτούς που για τον κόσμο είναι φτωχοί, να γίνουν πλούσιοι στην πίστη και να κληρονομήσουν τη βασιλεία του, αυτήν που υποσχέθηκε σ' όσους τον αγαπούν. 6 Εσείς, αντίθετα, εξευτελίζετε το φτωχό. Κι όμως, οι πλούσιοι είναι αυτοί που σας καταδυναστεύουν, αυτοί που σας σέρνουν στα δικαστήρια. 7 Είναι αυτοί που προσβάλλουν το τιμητικό όνομα του χριστιανού, που

φέρετε. 8 Αν, βέβαια, εφαρμόζετε την εντολή του Θεού που, σύμφωνα με τη Γραφή, λέει: *Ν' αγαπάς τον πλησίον σου όπως τον εαυτό σου, καλά κάνετε.* 9 Αν όμως μεροληπτείτε, αμαρτάνετε, κι ελέγχεστε από το νόμο ως παραβάτες. 10 Όποιος τηρήσει όλες τις διατάξεις του νόμου και παραβεί μία, θεωρείται παραβάτης όλου του νόμου. 11 Γιατί, αυτός που είπε μη μοιχεύσεις είτε και μη φονεύσεις. Αν όμως δε μοιχεύσεις αλλά φονεύσεις, θεωρείσαι παραβάτης όλου του νόμου. 12 Πάντα να μιλάτε και να ενεργείτε σαν άνθρωποι που μέλλετε να κριθείτε με το νόμο της ελευθερίας. 13 Γιατί στην τελική κρίση δε θα υπάρχει έλεος γι' αυτόν που δεν έδειξε ευσπλαχνία. Για τον εύσπλαχνο όμως η τελική κρίση θα είναι θρίαμβος.» —Ιακ. 2: 1-13

Ο Θεός είναι αμερόληπτος. Διόρισε δικαστές στο Ισραήλ και τους είπε, «*6 και τους είπε: «Προσέξτε καλά σ' αυτό που θα κάνετε! Δεν θα δικάζετε εξ ονόματος κάποιου ανθρώπου, αλλά εξ ονόματος του Κυρίου, που θα είναι μαζί σας όταν θα βγάζετε μια απόφαση. 7 Να 'χετε φόβο Θεού και να εκτελείτε με προσοχή τα καθήκοντά σας. Ο Κύριος ο Θεός μας δεν κάνει αδικίες, ούτε προσωποληψίες, ούτε δέχεται δωροδοκίες.»* (Β' Χρον. 19:6,7) Ας μετριάσουμε πάντα τις κρίσεις μας με ακεραιότητα χωρίς μεροληψία στην έκφραση της αγάπης μας.